

FAP-artikel 133-1

133-1 RPS F och AR om polismyndigheternas lokala beredskapsplanläggning; RPS

FAP 133-1

RPS F och AR om polismyndigheternas lokala beredskapsplanläggning; RPS
FS 1991:9

beslutade den 29 augusti 1991.

Med stöd av 13 § p 7 förordningen (1989:773) med instruktion för rikspolisstyrelsen meddelar rikspolisstyrelsen efter samråd med överbefälhavaren följande föreskrifter angående beredskapsplanläggningen hos de lokala polismyndigheterna. Dessutom meddelas allmänna råd.

1 kap Författningsbestämmelser

1.1 Bestämmelser om polismyndigheternas beredskapsplanläggning finns i förordningen (1977:55) om vissa statliga myndigheters beredskap.

1.2 Av denna förordning framgår att bl a varje polismyndighet under fredstid skall planera för att under krig eller vid krigsfara kunna inta krigsorganisation och vidta övriga åtgärder för den egna beredskapen. Myndigheten skall också planera för att kunna bedriva avsedd verksamhet.

2 kap Ansvar och samordning

Föreskrifter

2.1 Länsstyrelsen (länspolischefen/länspolismästaren) skall samordna beredskapsplanläggningen hos polismyndigheterna i länet samt fastställa uppgjorda beredskapsverk.

2.2 Polismyndigheten skall samordna sin planläggning med berörda kommuner och med lokala militära chefer.

2.3 Polismyndighet skall utse en polisman som handläggare av myndighetens beredskapsplanläggning.

Allmänna råd

2.4 Utöver beredskapsplanläggaren bör polismyndigheten utse en mobiliseringsförberedare (mobförberedare) för varje mobiliseringsenhet i polisdistriktet. Dessutom bör utses några som är ansvariga för ABC-skydd och för undanförel och förstöring av handlingar och materiel. Samma befattningshavare kan utses att svara för flera av dessa funktioner. Beredskapsplanläggare, mobförberedare och ABC-skyddsansvarig bör ges erforderliga resurser i fråga om arbetstid, tillgång till säkerhetsskåp o dyl.

De flesta polismyndigheter utgör en mobiliseringsenhet med centralortens polisstation som mobiliseringsplats. I en del polisdistrikt kan vissa lokalvaktområden/-vakt-distrikt utgöra egna mobiliseringsenheter, där försvarsutrustning för polispersonalen förvaras.

Länsstyrelsens (länspolischefens/länspolismästarens) samordningsansvar bör i första hand inriktas på att åstadkomma enhetlighet i polismyndigheternas planläggning.

Dessutom bör länsstyrelsen i samråd med försvarsområdesbefälhavaren tilldela polismyndigheterna fasta skydds- och bevakningsuppgifter. Polismyndighet bör inte tilldelas fler fasta uppgifter än vad den rimligen kan klara av att lösa. Den polisman hos länspolischefen/länspolismästaren som handlägger totalförsvarsfrågorna (länsplaneraren) bör utses till samordnare av dessa ärenden.

Samråd bör äga rum med den krigsplacerade lokala militära chefen i syfte att öka handlingsberedskapen när det gäller åtgärder för sabotageskydd m m i samband med beredskapshöjning.

I kommunen är det kommunstyrelsen som är högsta civila totalförsvarsmyndighet på lokal nivå. Kommunstyrelsen skall därvid samordna beredskapsförberedelserna inom kommunen. Detta samordningsansvar omfattar även statliga myndigheter.

3 kap Polisens uppgifter

Allmänna råd

3.1 Polisen medverkar i totalförsvaret främst genom olika åtgärder för att skydda viktiga totalförsvarsobjekt. Detta innebär ett särskilt ansvar för att upptäcka och förhindra sabotageförberedelser, men även för att medverka i samband med krigsfara genom bevakning och försvar av viktiga skyddsobjekt. Dessutom tillkommer ytterligare arbetsuppgifter såsom gränsövervakning, medverkan i flyktmottagning och utrymning.

Vissa uppgifter som åligger rikspolisstyrelsen att lösa överlämnas till regionala eller lokala polismyndigheter vid krig eller krigsfara. Dessa finns upptagna i Krigsuppgiftsförteckning för RPS, som finns hos länsstyrelserna (länspolischefen/länspolismästaren) och polismyndigheterna.

3.2 Under beredskap och i krig träder ett stort antal beredskapsförfattningar i tillämpning. Polisen får flera arbetsuppgifter jämfört med fredsförhållandena. En beredskapssituation kan emellertid föregås av ett krisläge. Detta krisläge bedöms vara svårtolkat eftersom det inte finns några skarpa gränser mellan kris, beredskap och krig. I ett krisläge är det tänkbart att en angripare försöker nästla in sina sabotageförband för att dessa skall vara på plats när de samlade sabotageaktionerna påbörjas. Under detta krisläge kan bl a polisen göra en verksam insats genom att med intensifierad övervakning försöka göra iakttagelser om sabotageförberedelser, vara lyhörd för

allmänhetens iakttagelser i den delen och rapportera sådana förändringar i samhället uppåt i organisationen. Dessa iakttagelser kan därmed utgöra en grund för statsmakternas beslut om beredskapshöjningar.

Polisen utgör en betydelsefull resurs i vårt lands skydd särskilt mot angrepp med kort militär förvarning. Därför måste polisens beredskap vara god och förmåga måste finnas att snabbt höja beredskapen ytterligare. Polisens medverkan i försvar mot angrepp med kort militär förvarning omfattar främst olika åtgärder för att upptäcka och försvåra sabotageförberedelser samt att medverka i bevakning och försvar av betydelsefulla skyddsobjekt.

Samverkan med militära myndigheter och civila totalförsvarsmyndigheter bör vara etablerad redan i fred. Härigenom bör de samlade resurserna (polis, hemvärn, beredskapstroppar e dyl) kunna utnyttjas på sådant sätt att de aktuella behoven av bevakning blir tillgodosedda.

Under ett kris- eller beredskapsläge kommer sannolikt allmänheten att i stor utsträckning vända sig till polisen för att rapportera iakttagelser men också för att få information - rundradiosändningarna kan ha satts ur funktion. En översiktlig lägesuppföljning vid polismyndigheten underlättar informationen till allmänheten.

I de fall befolkningen på grund av krigshändelser måste utrymmas krävs medverkan från polisens sida vid genomförandet. Vägledning i dessa frågor kan erhållas i Taktiska handlingsregler för utrymning och inkvartering (TH-87) utgivna av statens räddningsverk samt Civilförsvarsverksamhetens grunder, del 1. Dessa finns hos polismyndigheterna.

Polisens deltagande i gränsövervakning regleras genom lagen (1979:1088) om gränsövervakningen i krig m m, förordningen (1979:1091) om gränsövervakningen i krig m m samt genom rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd, FAP 243-1.

I fråga om flyktingmottagningen har polisen till uppgift att svara för identifiering och personkontroll, flyktingförhör, omhändertagande av flyktingar som anses utgöra säkerhetsrisker för vårt land samt rapportering till efterforskningsbyrån för krigsfångar och civilinternerade (EKC). Det åligger statens invandrarverk, som har huvudansvaret för flyktingmottagningen såväl i fred som i krig, att utge närmare föreskrifter om flyktingmottagningen.

4 kap Polisens ledningsorganisation och planläggning

Föreskrifter

4.1 Civilbefälhavaren och dennes kansli skall ingå i ledningsorganisationen på högre regional nivå vid beredskap och krig.

4.2 Polismyndighetens beredskapsplanläggning skall säkerställa att polismyndigheten

- snabbt skall kunna omprioritera resurserna för att försvåra sabotageförberedelser och annan säkerhetshotande verksamhet
- snabbt och säkert i samverkan med militär myndighet skall kunna inta en med hänsyn till läget lämplig utgångsgruppering för bevakning och försvar av vissa skyddsobjekt
- skall kunna genomföra en snabb och säker övergång till krigsorganisation av polismyndigheten
- snabbt skall kunna krigsorganisera beredskapspolisorganisationen och, om förhållandena medger det, ge denna kompletterande utbildning
- skall kunna lösa de uppgifter som ankommer på polisen under beredskap och i krig.

4.3 Hos polismyndigheten skall finnas ett beredskapsverk med följande delplaner:

- 1 - larmplan
- 2 - plan mot angrepp med kort militär förvarning
- 3 - krigsorganisationsplan
- 4 - krigsplaceringsplan
- 5 - plan för samband och signalskydd
- 6 - skyddsplan mot ABC-stridsmedel
- 7 - materiel- och packningsplan
- 8 - flyttningsplan
- 9 - plan för samordnade häkten (polismyndighet med häkte)

Efter fastställelse av länsstyrelsen (länspolischefen/länspolismästaren) upprättas beredskapsverket i minst två exemplar. Ett exemplar av beredskapsverket skall överlämnas till länsstyrelsen (länspolischefen/länspolismästaren) och övriga exemplar förvaras enligt polismyndighetens bestämmande.

4.4 Beredskapsverket skall revideras minst en gång varje år. De reviderade avsnitten överlämnas till länsstyrelsen (länspolischefen/länspolismästaren) före den 1 april för fastställelse.

4.5 Polismyndigheten skall en gång om året informera all personal som är krigsplacerad vid polismyndigheten om personalens inställelseplats och uppgifter i krigsorganisationen.

Allmänna råd

4.6 Polisväsendet utgör en del av det civila totalförsvaret som i sin tur är indelad i ett antal funktioner. Polisen ingår tillsammans med åklagarväsendet och statens invandrarverk i funktionen ordning och säkerhet. Till funktionen hör även vissa bevakningsföretag som är planlagda att fortsätta verksamheten eller delar därav under beredskap och i krig (K-företag) t ex för att bevaka skyddsobjekt eller försörjningsfunktioner.

Ledningen av funktionen ordning och säkerhet ombesörjs av rikspolisstyrelsen i dess egenskap av central förvaltningsmyndighet

och på den högre regionala nivån av civilbefälhavaren (CB). I CB kansli har civilområdespolischefen det övergripande ansvaret för polisfrågorna inom civilområdet. På den lägre regionala nivån är det länspolischefen/länspolismästaren som i krigslänsstyrelsen leder polisverksamheten i länet.

Säkerhetspolisens verksamhet leds av rikspolisstyrelsen men såväl civilområdespolischefer som länspolischefer/länspolismästare kan få till uppgift att biträda rikspolisstyrelsen vid ledning av säkerhetspolisens verksamhet.

Polischefen leder - liksom i fred - polisverksamheten inom polisdistriktet. Polismyndigheten bör eftersträva att göra minsta möjliga ingrepp i fredsorganisationen. På alla ledningsnivåer är det nödvändigt att åstadkomma en ändamålsenlig samverkan och samordning mellan polisen och andra berörda myndigheter såväl på militär som civil sida. Samverkansfrågorna bör klaras ut redan under fredstid bl a genom att polismyndigheten deltar i lokala ledningsövningar och beredskapsdagar och övriga förberedelser. Underlag för samverkan med den lokala militära chefen finns i Handledning lokal samverkan (HLSV) utgiven av ÖB i samråd med bl a rikspolisstyrelsen. HLSV finns hos polismyndigheten.

4.7 Planläggning m m

4.7.1 Syftet med polismyndighetens beredskapsplanläggning är bl a att säkerställa att myndigheten snabbt och säkert kan krigsorganiseras för krigs- eller beredskapsförhållanden. Därför är det angeläget att samla erforderliga uppgifter i ett beredskapsverk, som finns tillgängligt hos vakthavande befäl. Denne har en nyckelposition och bör fortlöpande ges erforderlig utbildning för att snabbt kunna inleda övergången till krigsorganisation. Utbildningen kan bl a ske genom regionala och lokala övningar.

Beredskapsplanläggningen inriktas i första hand på förmågan att snabbt höja beredskapen samt mot försvar av de skyddsobjekt som polismyndigheten ansvarar för. Polisens ordinarie fredsuppgifter kvarstår även i ett beredskapsläge. Detta innebär att polismyndigheten måste omprioritera sin verksamhet till förmån för bevaknings- och försvarsuppgifter. Därvid kan det krävas att även annan personal än den som normalt fullgör yttre tjänst tas i anspråk.

Det kan ankomma på vakthavande befäl att inleda övergången till krigsorganisation för polismyndigheten i avvaktan på att annan personal under polischefens ledning övertar ansvaret. Här bör myndighetens beredskapsplanläggare medverka. Beredskapsplanläggaren bör med sin sakkunskap om beredskapsverket, tillsammans med beredskapspolisledare och materielredogörare, biträda polisledningen vid övergången till krigsorganisation.

Oförutsedda lägen kan medföra att uppgjorda planer inte kan följas helt. I sådana fall kan planerna tjäna som riktlinjer för det fortsatta handlandet.

4.7.2 Planläggningsfaktorer m m

Vid planläggningen bör hänsyn tas till följande faktorer:

- Krigsorganisation intas vid beredskapsgrad I
- Vissa polismän är krigsplacerade vid försvarsmakten
- Personalavgångar till säkerhetspolisens krigsorganisation kan ske tidigt
- Beredskapspolisorganisationen mobiliseras senast vid beredskapstillstånd
- Behov av personal för trafikreglering m m i samband med mobilisering och utrymning kan kräva insatser från polisens sida
- Sambands- och jourtjänst måste upprätthållas
- Polismän behöver avdelas för bevakning och skydd av polisstation
- Vid vissa polismyndigheter avdelas personal till gränsövervakning och flyktingmottagning
- Kompletterande utbildning och övning av såväl yrkespoliserna som beredskapspoliserna

I planläggningen bör endast en mindre del av polispersonalen bindas vid fasta uppgifter. Huvuddelen bör hållas disponibel för att bli lösa de bevakningsuppgifter som polisen i samverkan med försvarsmakten prioriterat eller som föranletts av läget.

4.7.3 Upprättande, fastställande, revidering mm

Beredskapsverket upprättas i det antal exemplar som erfordras, dock minst två av vilka ett exemplar överlämnas till länsstyrelsen (länspolischefen/länspolismästaren). Vid behov överlämnas ett exemplar av planen avseende angrepp med kort militär förvarning (KMF) till försvarsområdesbefälhavaren. Det bör beaktas att lokalvaktområde (mobplats) kan ha behov av ett exemplar av beredskapsverket.

Som hjälpmedel vid upprättandet av beredskapsverket har rikspolisstyrelsen utarbetat en pärmsida med sökbegrepp omfattande beredskapsverkets huvudsakliga innehåll. Med hjälp av innehållsförteckningen och registerblad 0 - 31 kan ett detaljerat register läggas upp för de olika delplanerna. Dessutom har ett antal exempel tagits fram för några av delplanerna.

Länsstyrelsen (länspolischefen/länspolismästaren) fastställer det upprättade beredskapsverket.

Av föreskrifterna framgår att beredskapsverket skall revideras minst en gång om året och att de reviderade avsnitten före den 1 april skall översändas till länsstyrelsen (länspolischefen/länspolismästaren) för fastställelse.

Smärre ändringar av redaktionell art såsom byte av befattningshavare, telefonnummer etc behöver dock inte insändas för fastställelse. Sådana sidor överlämnas

till länsstyrelsen och övriga innehavare för utbyte.

Personalen vid polismyndigheten orienteras en gång om året om vilka uppgifter som åvilar polismyndigheten. Det är nödvändigt att den personal som är uttagen till särskilda uppgifter, t ex för bevakning av skyddsobjekt, flyktingmottagning etc ges erforderlig utbildning och övning på lokal nivå. Det är också viktigt att orientera den personal som inte avses bli direkt ianspråktagen om vad som förväntas av den. I allmänhet torde denna kategori komma att fortsätta sin verksamhet som t ex brottsutredare. Den typen av information lämnas lämpligen vid sammandragningar av personal vid rotlar och liknande enheter.

Den regionala försvarsutbildningen omfattar bl a handhavande av polisens försvarsutrustning och metoder för lösandet av bevakningsuppgifter. Utbildningen har en generell karaktär. Därför är det nödvändigt att detaljkunskapen om bevakningsuppgifterna lämnas på lokal nivå.

Den personal som uttagits till speciella uppgifter kvitterar den delgivna informationen på särskild kvittenslista i beredskapsverket. Delgivningslistan kan också användas vid kvittens av delgivning av beredskapsverkets olika delplaner t ex plan mot KMF.

4.8 Sekretess

Sekretessfrågor bedöms enligt sekretesslagen (1980:100). Därvid bör uppmärksammas att vissa av delplanerna i beredskapsverket innehåller öppen information som, om de tillhandahålls i samlad form, kan omfattas av sekretess (närmast 2 kap 2 § sekretesslagen). Planen kan t ex innehålla uppgifter ur den hemliga skyddsobjektsförteckningen.

5 kap Polismyndighetens beredskapsverk

Allmänna råd

Allmänt (A)

5.1 Som framgår av rikspolisstyrelsens föreskrifter skall det finnas ett antal uppräknade planer vid en myndighet vilka sammanförs till ett gemensamt beredskapsverk.

I polismyndighetens beredskapsverk redovisas hur polismyndighetens verksamhet skall organiseras under beredskap och i krig. Den fredsmässiga organisationen bör utgöra grund även för krigsorganisationen. Förändringar kan dock vara motiverade exempelvis i de fall länsstyrelsen beslutat att polisstationer i lokalvaktområden skall stängas och personalen överflyttas till centralorten.

5.2 Larmplaner (B)

Larmplanen upprättas för att utvisa hur polismyndighetens personal i ett brådskande läge larmas. Larmplanen kan användas även under fred i samband med räddningstjänst. I huvudsak bör larmplanen upprättas i form av larmlistor som används för att inkalla personalen per telefon eller med bud. Den bör omfatta all

polispersonal och den administrativa personal som bedöms erforderlig vid en beredskapshöjning eller vid räddningstjänst.

Planen bör utformas så att polisledning, befäl, beredskapsplanläggare, mobförberedare, materielredogörare samt annan nyckelpersonal larmas först. Det kan vara lämpligt att behålla rotel- eller annan enhetsindelning vid upprättandet av larmlistorna för att på så sätt tillvarata personkännetecken vid en enhet. Detta gäller i synnerhet vid ett skärpt säkerhetspolitiskt läge. Under semester eller annan längre bortavaro bör tillfällig adress och telefonnummer så långt möjligt finnas tillgängligt hos vakthavande befäl.

Larmplanen bör revideras fortlöpande (till skillnad från övriga delplaner som revideras en gång per år).

5.3 Plan vid angrepp med kort militär förvarning (KMF) (C)

Bevakningsplaner för skyddsobjekt (C 1)

Polisens medverkan i försvaret vid angrepp med kort militär förvarning finns intagna i rikspolisstyrelsens föreskrifter. Av dessa framgår i korthet att länsstyrelsen tillsammans med försvarsområdesbefälhavaren fördelar de bevakningsuppgifter som inom länet ankommer på polisen. Länsstyrelsen lämnar en förteckning över de skyddsobjekt inom polisdistriktet över vilka det åligger polismyndigheten att upprätta detaljplaner.

5.4 Bevakningsplan för polishus (C 2)

En bevakningsplan för skydd och bevakning av polismyndighetens lokaler upprättas. Av denna bör framgå den planerade bevakningens personella omfattning, bevakningsuppgift, inpasseringskontroll, utrustning, sambandsmedel, vilka ingångar som skall hållas öppna, ev medverkan vid bevakningen av samgrupperat hemvärn etc.

Bevakningsplanen bör också redovisa behovet av tekniska skyddsåtgärder såsom larmanläggningar, sandsäckar, inkastningsskydd, taggtråd, mörklägningsutrustning etc.

I fråga om tillträdesskyddet för polismyndighetens lokaler förbereds en förteckning över den personal som äger tillträde till myndighetens lokaler mot uppvisande av godkänd identitetshandling. Dessutom bör det anges på vilket sätt allmänheten skall beredas möjlighet att besöka polisen och den inpasseringskontroll som därvid skall genomföras.

5.5 Krigsorganisationsplan (D)

Åtgärdskalender (D 1)

Krigsorganisationsplanen bör innehålla en åtgärdskalender utvisande de viktigaste åtgärderna som bör vidtas i samband med krigsorganiseringen.

Den exempelsamling som redovisas i dessa allmänna råd bör användas som exempel vid upprättandet av åtgärdskalendern. Det är nödvändigt att hänsyn tas till lokala förhållanden när åtgärdskalendern utarbetas.

Erforderliga utdrag ur åtgärdskalendern bör ingå i pärmen FA BER HÖJ som disponeras av vakthavande befäl för att de viktigaste åtgärderna snabbt kan genomföras i avvaktan på att polisledningen övertar ledningen av verksamheten. Det kan ske antingen genom att kopia av åtgärdskalendern sätts in i FA BER HÖJ eller att de i pärmen ingående åtgärdskalendrarna kompletteras med de avsedda åtgärderna.

5.6 Mobkort (D 2)

I mobiliseringskortet (mobkortet) kan uppgifter som ofta förändras koncentreras. I krigsorganisationsplanens övriga dokument redovisas uppgifter av mera varaktig natur. Mobkort upprättas för varje mobplats. Kopior av mobkortet kan också infogas i pärmen FA BER HÖJ.

5.7 Mobiliseringsplatser (D 3)

Om polismyndigheten har flera mobiliseringsenheter, bör en förteckning över dessa upprättas. Den bör uppta mobiliseringsplatser och uppgifter om var försvarsutrustningen för respektive plats är förvarad.

5.8 Krigsuppgiftsförteckning (D 4)

Med stöd av förordningen (1977:55) om vissa statliga myndigheters beredskap m m har rikspolisstyrelsen utfärdat en krigsuppgiftsförteckning. Av denna framgår att vissa av de uppgifter som det under fredstid åligger rikspolisstyrelsen att lösa under beredskap och i krig övertas av regionala eller lokala polismyndigheter.

I krigsuppgiftsförteckningen bör inarbetas de övriga uppgifter som ankommer på polismyndigheten och som är reglerade i särskilda planer. Det kan t ex gälla gränsövervakning och medverkan i flyktingmottagning.

Krigsuppgiftsförteckningen är utsänd till samtliga länsstyrelser och polismyndigheter. Erforderliga uppgifter ur förteckningen inarbetas i beredskapsverket.

5.9 Samverkan och samverkansplan (D 5)

En bärande princip för totalförsvaret i sin helhet är att myndigheterna löser sina uppgifter i samverkan med andra berörda myndigheter. Därigenom kan man få den största effekten av de samlade försvarsansträngningarna.

Samverkan måste ske på ett tidigt stadium. Redan under fredstid är det nödvändigt att samverkansvägarna klaras ut. En god samverkan förebygger också felbedömningar i pressade situationer och i oklara lägen.

Genom att polisledning och beredskapsplanläggare deltar i lokala ledningsövningar (motsv) kan samverkansfrågor mellan polisen och kommunen klaras ut. Vid sådana övningar kan man också knyta kontakter med företrädare för andra myndigheter, civila som militära på lokal nivå.

Samverkansplanen bör utvisa med vilka myndigheter eller organ, samverkan är planerad att ske. Särskilt viktig är samverkan med kommunledningen - inklusive räddningschefen - och den lokala

militära chefen. Samverkansparterna i övrigt är de myndigheter m fl som äger eller nyttjar de skyddsobjekt som ingår i polisens bevakningsuppgifter. Även andra skyddsobjekt i polisdistriktet är viktiga att känna till även om polisen inte har det direkta ansvaret för bevakningen. Här åsyftas information om vem som ansvarar för bevakningen av objekten, kontaktmöjligheter med dessa till förekommande av olyckor etc.

Samverkansplanen upprättas som en förteckning över de myndigheter, företag, organisationer m m med vilka samverkan bör ske. Befattningshavare, adresser, telefonnummer, andra kontaktvägar, typ av anläggning m m bör anges i planen liksom eventuell förekomst av bevakning.

6 kap Lokaler (D 6)

Föreskrifter

6.1 Vid krig eller beredskap bedrivs ledningen av polisverksamheten i första hand i polisens ordinarie lokaler. Dessa skall betraktas som skyddsobjekt och bevakas och skyddas genom polismyndighetens försorg.

6.2 Efter överenskommelse med försvarsområdesbefälhavaren får polismyndighet, om utrymmena medger det, tillhandahålla lokaler för krigsorganiserad hemvärnsstab (motsv) samt anlita militär personal vid bevakningen av polisens lokaler.

6.3 Länsstyrelsen beslutar vilka polisstationer som skall hållas öppna under beredskapstillstånd och i krig samt vilka som ständigt skall vara bemannade.

6.4 Länsstyrelsen beslutar när utflyttning till reservlokaler skall ske. Är sådana inte förberedda, sker utflyttningen till närliggande polisdistrikt.

6.5 Om förbindelse med länsstyrelsen inte kan upprätthållas, får polismyndigheten fatta beslut som avses i 6.4. Anmälan om detta görs så snart ske kan till länsstyrelsen.

Allmänna råd

6.6 Verksamheten bör så länge som möjligt bedrivas från polisens ordinarie fredslokaler eftersom dessa är kända av allmänheten och det är där den kan få den polisiära service som erfordras. Polisens ordinarie lokaler erbjuder också de bästa sambandsmedlen jämfört med förberedda reservlokaler.

I de fall polisens lokaler blir oanvändbara på grund av sabotage eller annan anledning måste verksamheten flyttas till annan plats. Vanligtvis bör behovet av reservlokaler kunna tillgodoses genom utnyttjande av polisens lokaler i lokalvaktområden eller i närliggande polisdistrikt.

En bedömning bör göras om polismyndigheten har behov av reservlokaler. Faktorer som är relevanta i sammanhanget är den geografiska belägenheten, om myndigheten är belägen i ett tänkbart anfallsområde, avstånd till polisstationer i grann-distrikt, tillgång på lämpliga lokaler m m. Bedömningen sker i samråd med länsstyrelsen.

I några polisdistrikt kan behovet av reservlokaler lösas genom hänvändelse till kriminalvårdsstyrelsen. Kriminalvårdsstyrelsen kommer att avveckla verksamheten vid flertalet av sina lokalanstalter och dessa kan i så fall användas för polisändamål. Något planläggningstillstånd att disponera statliga lokaler behövs inte.

Även om polisverksamheten sambandsmässigt leds från ett närliggande polisdistrikt kan det på verksamhetsorten uppstå behov av polislokaler till vilka allmänheten kan vända sig för den normala service som är erforderlig. I sådana fall bör polismyndigheten i första hand vända sig till kommunen för att få ta i anspråk tillfälliga lokaler. Sådana kan också komma att behövas för förläggning och utspisning av både polispersonal och beredskapspolismän i anslutning till såväl fredslokaler som reservlokaler.

Vissa polismyndigheter har upplåtit delar av polisens lokaler för stridsgrupps- eller hemvärnsstab. I de fall utrymmena medger detta möter en sådan lösning inget formellt hinder. En samgruppering av denna karaktär får dock inte innebära att polisen själv inte har erforderliga utrymmen för sin verksamhet. Bland fördelarna med en samgruppering kan nämnas att samverkan med de militära myndigheterna underlättas och att polismyndigheten kan få biträde med bevakning av polislokalerna.

Eventuell anskaffning av materiel sker inom ramen för polismyndighetens förvaltningskostnadsanslag. Tillgången på lämpliga förvaringsutrymmen för den anskaffade materielen bör beaktas. Vid planläggning av anskaffningen av sandsäckar, taggtråd och annan yttre skyddsutrustning bör kontakt tas med militär myndighet.

Det bör också beaktas att stationer i lokalvaktområden kan vara användbara för annan polismyndighet. De bör därför intas i krigsabonmentplan. Samråd bör ske med länsstyrelsen (länspolischefen/länspolismästaren). Se televerkets föreskrifter och allmänna råd om uttagning av prioriterade teleabonnemang och uppgörande av krigsabonmentplaner FARKAP.

Möjligheterna att flytta basradiostationernas fjärrmanövringsutrustning är små. Som regel torde myndighetens reservradiostation få utnyttjas för att säkerställa radiosambandet från reservlokal.

7 kap Försvarsutrustning, förråd m m (D 7)

Föreskrifter

7.1 De vapen och den ammunition som ingår i försvarsutrustningen skall förvaras i förråd i polisstationer som är bemannade hela dygnet.

7.2 Om del av försvarsutrustningen av förrådstekniska skäl inte kan förvaras i polisens förråd, skall den förvaras i militära förråd där den hämtas enligt överenskommelse mellan polismyndigheten och den militära myndigheten.

7.3 Försvarsutrustningen skall förvaras i förrådslokal som erbjuder största möjliga inbrotts- och brandskydd. Lokalen skall vara byggd enligt byggnadsstyrelsens normer för distriktsförråd eller RPSförråd (pos 177 och 178 i byggnadsstyrelsens krav och råd C 1 1985-05). Väggar, golv och tak skall vara uppförda av rutarmerad betong och ha en tjocklek av minst 200 mm. Öppningar förses med valvdörr av typ VDB eller likvärdig dörr.

Teleinstallationer som inbrottslarm, dörr och låskontroll skall vara ansluten till polisstationens sambandscentral/förbindelsecentral.

7.4 I de fall förrådsställning inte kan ordnas på här föreskrivet sätt skall ärendet underställas säkerhetspolisen för prövning och beslut.

7.5 Nycklar (motsv) till förråd och andra förvaringsutrymmen för vapen och ammunition skall finnas i minst två omgångar och förvaras enligt polischefens bestämmande.

7.6 I fredstid får vapen och annan utrustning ingående i polisens försvarsutrustning användas för försvarsutbildning och försvarsövning efter beslut av länsstyrelsen (länspolischefen/länspolismästaren) i samråd med den militära mobiliseringsmyndigheten. I andra fall får utrustningen användas endast efter beslut av säkerhetspolisen.

Polismyndigheten skall tillse att krigsplacerad personal utbildas och övas i utrustningens handhavande genom att personalen kommenderas till försvarsutbildning.
Allmänna råd

7.7 Antalet polismän vid polismyndigheten ligger till grund för tilldelningen av försvarsutrustning. Polismyndigheten ansvarar själv för inrapportering av dessa uppgifter till rikspolisstyrelsens försvarsenhet. Även de polismän som är krigsplacerade inom försvarsmakten eller vid annan totalförsvarsmyndighet tilldelas försvarsutrustning.

Polismyndighetens krigsuppgifter ligger också till grund för tilldelning av försvarsutrustning.

Chefen för armén, AST/Org K, upprättar utrustningslistor, s k U-tabell behov, för olika förbandstyper inom varje polismyndighet. Vissa polismyndigheter har mer än en förbandstyp. Varje enskild förbandstyp utgör en mobiliseringsenhet, mobenhet. U-tabell- behov tillställs den utrustande myndigheten, (mobmyndigheten), genom AST/Org K försorg. Länsstyrelser och polismyndigheter tillställs U-tabell behov genom rikspolisstyrelsens försorg.

Varje polismyndighet bestämmer själv hur den krigsplacerade personalen skall utrustas med tilldelad försvarsutrustning. Normen för tilldelning av vapen ingående i försvarsutrustningen är att minst 1/3 av personalen skall kunna utrustas med Ak 4, övriga med kpist m/45B. Lokala variationer kan förekomma beroende på mobmyndighetens tillgång av vapentyper.

Polismyndighet bör anmäla förändringar i utrustningsbehovet till rikspolisstyrelsens försvarsenhet. Rikspolisstyrelsen tillhandahåller polisemblemer till beredskapspolisens fordon och övriga fordon som behöver utmärkas.

7.7.1 Förrådsställning

I regel förvaras vapen och ammunition i brand- och inbrottsskyddat förråd i polisstationer som är bemannade dygnet runt. Av beredskapsskäl har emellertid avsteg från denna regel gjorts vid ett mindre antal polismyndigheter där polisstationerna är obemannade nattetid. Berörda polismyndigheter har tilldelats vapenkistor i vilka vapen förvaras med iakttagande av särskilda föreskrifter angående sådan förvaring. Viss ammunition och annan materiel som av säkerhets- och hållbarhetsskäl inte får förvaras i polismyndighetens förråd förvaras genom mobmyndighetens försorg i militära förråd. Denna materiel kan avhämtas av polismyndigheten efter direkt överenskommelse med mobmyndigheten. Uppgift härom införs i mobkort respektive åtgärdskalender för beredskapshöjande åtgärder.

7.7.2 Inredning av förrådslokal

Förrådslokalen bör vara inrättad enligt självbetjäningens principen, vilket innebär att materielen läggs upp så att den enskilde polismannen själv hämtar sin utrustning i lokalen. För att underlätta utlämnandet bör personalen redan i fred beredas tillfälle att utprova och märka sin utrustning.

Vid ingången till förrådet sätts upp en skiss över förrådslokalen på vilken de olika materielslagen är markerade. Gångriktning markeras med pilar.

Om förrådslokalen inte medger utdelning av utrustningen enligt ovan angivna princip bör lämplig lokal, t ex motionshall, skjutbana eller liknande användas.

7.7.3 Uppläggning av utrustning m m

Intendenturmateriel förvaras i respektive emballage. Efter utprovning förses materielen med tydlig märkning.

Vapen förvaras i allmänhet i de lådor eller häckar som tillhandahålls av mobiliseringsmyndigheten. Ammunition förvaras i försvarsmaktens ammunitionslådor. Sjukvårdsmateriel, utom autoinjektorer och nervgasmotmedel, levereras i särskilt emballage som inte får brytas förrän vid utlämnandet.

Autoinjektorer och nervgasmotmedel förvaras vid närmaste läkemedelscentral. Efter överenskommelse med läkemedelscentralen får i stället närmaste apotek åta sig förvaringen. I samband med höjd beredskap distribueras materielen till polismyndigheten från läkemedelscentralen eller hämtas vid apoteket.

7.7.4 Inventering, tillsyn, vård m m

Polismyndighetens förråd bör inventeras och materielen kontrolleras minst en gång om året (före 1 april) av

mobföberedaren. Kontrollen kan ske stickprovsvis och om så bedöms lämpligt under medverkan av mobiliseringsmyndigheten.

Datum för inventeringen antecknas på särskild lista som bör förvaras i utrustningspärmen. Den undertecknas av både polischef och mobföberedare. Felaktigheter, brister m m anmäls till mobiliseringsmyndigheten för åtgärd.

Tillsyn av vapen bör göras enligt Materielvårdsinstruktion för försvarsmakten (MVIF). Denna tillsyn utförs av personal från mobiliseringsmyndigheten, liksom inventering, tillsyn och vård av den ammunition m m som förvaras i förrådet.

Den personal från mobiliseringsmyndigheten som har ärende till polismyndighetens förråd bör bli föremål för identitetskontroll.

7.7.5 Förvaring av förrådsnycklar

Polischefen bestämmer på vilket sätt nyckelomgångarna till förrådet för försvarsutrustning skall förvaras. Det kan t ex vara lämpligt att en omgång förvaras i ett kuvert under uppslag 14 i FA BER HÖJ och en annan omgång, som används vid tillsyn av förrådet m m, hos mobföberedare. Nycklarna förvaras enligt de bestämmelser om förvaring av hemliga handlingar och hemlig materiel som finns intagna i FA SÄK.

I FA BER HÖJ bör en förteckning finnas utvisande var de olika omgångarna förvaras.

7.7.6 Redovisning

Polismyndigheten svarar för uppbörd och redovisning av såväl polismyndighetens som beredskapspolisens försvarsutrustning. Redovisning sker mobförrådsvis i samråd med mobmyndighet.

8 kap Fordon och övrig materiel (D 8)

Allmänna råd

8.1 Av fordonsplanen bör framgå vilka tjänstefordon som finns disponibla och hur dessa är fördelade mellan myndighetens olika enheter. Dessutom bör planen omfatta det uppskattade behovet av ytterligare fordon och på vilket sätt dessa kan anskaffas.

Kopior av rikspolisstyrelsens datalistor över fordonsbeståndet hos polismyndigheten (RPS TEB 01 Bestandslista..) kan bilda stomme i fordonsplanen eventuellt kompletterad med de övriga fordon som polismyndigheten förfogar över. Uppgifter om dessa kan införas på blankett Fordonsplan.

För SÄPO/LR samt för vissa polismyndigheter med särskilda uppgifter såsom gränsövervakning m m kan ytterligare fordon komma att behövas. Sådana kan anskaffas genom förhyrning eller avtal med personal vid myndigheten om utnyttjande av privata fordon mot ersättning.

Beredskapspolisens fordonsbehov tillgodoses genom att polismyndigheten vid beredskapshöjning köper erforderligt

antal fordon på den öppna marknaden. Medel för detta ändamål tillhandahålls av rikspolisstyrelsen.

De polisemblem som tillhandahålls av rikspolisstyrelsen är avsedda för utmärkning av inköpta, förhyrda eller disponerade fordon. Emblemerna anbringas på fordonets båda framdörrar eller på insidan av de bakre sidorutorna (kombi).

Vid behov av tillfälliga transporter som icke kan tillgodoses med polismyndighetens egna fordon, görs beställning hos de transportföretag som är planlagda att fortsätta sin verksamhet under beredskap och i krig (sk K-företag). Uppgifter om dessa finns hos länsstyrelsen och införs i mobkortet.

8.2 Motorfordonsreparationer (D 9)

Förteckning över beredskapsverkstäder tillhandahålls av länsstyrelsen. I de fall begärd reparation ej kan göras vid beredskapsverkstaden bör polismyndigheten vända sig till ortsreparationsledaren. Erforderliga uppgifter införs i mobkortet.

8.3 Drivmedel (D 10)

Länsstyrelsen tillhandahåller förteckning över de drivmedelsstationer som är planerade att vara öppna under beredskap och i krig.

Bestämmelser om drivmedelstjänsten - såsom tilldelning, hantering av beställningssedlar, redovisning m m - utfärdas i särskild ordning.

Uppgifter om tilldelning av drivmedel införs i mobkortet.

8.4 Övrig materiel (D 11)

När det gäller materiel i övrigt som ej kan anskaffas i fred är det lämpligt att förteckna de behov som kan uppkomma och även lämpliga leverantörer. I allmänhet behöver dock ej några förhandsbeställningar göras.

För att polismyndigheten skall säkerställa en hög beredskap vid verksamheten i fredslokalerna eller vid flyttning till alternativa lokaler eller vid utrymning görs en bedömning över vilken materiel som erfordras.

Exempel på sådan materiel är:

- emballage för undanförsel eller utflyttning
- livsmedel och förplägnadsmateriel
- förläggingsmateriel
- kartor

Materiel för skydd och försvar av polislokalerna såsom:

- mörkläggingsmateriel
- materiel för skydd mot inkastning av handgranater, bomber etc genom fönster (inkastningsskydd)
- sandsäckar för anordnande av splitterskydd
- taggtråd

- fordonsshinder

9 kap Rapportering, underrättelse- och säkerhetstjänst (D 12)

Allmänna råd

9.1 Rapportering

9.1.1 Principerna för rapportering inom totalförsvaret är reglerade i Bestämmelser för rapportering inom totalförsvaret, BRTF 1983. Syftet med rapporteringen är att säkerställa att överordnad myndighet får väsentlig information i sammanställd form. Rapporteringen ger överordnade myndigheter underlag för sina beslut.

Rapportering sker med fasta tidsintervaller - regelbunden rapportering - eller vid särskilda tillfällen - särskild rapportering.

För att bl a sambandsmedlen inte skall belastas i onödan bör den särskilda rapporteringen utnyttjas i största möjliga utsträckning.

Särskild rapport sänds utan dröjsmål till överordnad myndighet om denna bedöms behöva informationen.

Till BRTF har också utgivits ett antal rapportmallar bl a för polisväsendets rapportering.

Länsstyrelsen kan begära in särskild rapport från en polismyndighet.

9.2 Orientering

9.2.1 Genom lägesorientering delger överordnad myndighet underlydande myndigheter den information som dessa myndigheter behöver för sin verksamhet.

9.3 Underrättelse- och säkerhetstjänst (D 13)

9.3.1 Vid all polistjänst bör verksamheten även inriktas på att insamla underrättelser angående angriparens verksamhet. Polisens insatser är av stor betydelse för totalförsvaret, särskilt när det gäller att under en krisutveckling få fram underlag för beslut om beredskapshöjningar. De iakttagelser angående säkerhetshotande verksamhet som görs av allmänheten torde i allmänhet först komma till den öppna polisens kännedom. Därför är det viktigt att samverkansvägarna med säkerhetspolisen och berörda militära myndigheter hålls öppna. Det kan lämpligen ske med upprättande av adressförteckning och telefonnummer till de berörda enheterna. Uppgifterna bör anges i samverkansplanen.

10 kap Personal

Krigsplaceringsplan (E)

Föreskrifter

10.1 Huvuddelen av polisväsendets personal skall krigsplaceras vid de lokala polismyndigheterna. Viss personal från en lokal

polismyndighet kan dock krigsplaceras hos rikspolisstyrelsen, civilbefälhavare eller länsstyrelse. Beslut härom fattas av den myndighet där krigsplaceringen skall ske.

Krigsplaceringsbesked skall utfärdas för all krigsplacerad personal.

10.2 Polismyndighet skall fortlöpande inrapportera förändringar i personalläget till rikspolisstyrelsen.

Allmänna råd

10.3

Av föreskrifterna framgår att en kontinuerlig inrapportering av förändringar i personalläget skall ske från polismyndigheterna till rikspolisstyrelsen. Detta medför att rikspolisstyrelsen ständigt har kännedom om det faktiska personalläget. Dessutom kan rikspolisstyrelsen två gånger om året, eller vid behov, t ex i en beredskapssituation tillstålla polismyndigheterna utdatalistor som utgör underlag till respektive polismyndighets krigsplaceringsplaner.

Det är av stor vikt att en korrekt inrapportering sker eftersom det är polismyndighetens egen rapportering av förändringar som ligger till grund för de framställda datalistorna.

10.4 Listtyper

Följande utdatalistor (hemliga) erhålls vid aktuell datarutin:

Av KRIGSPACERINGSPLAN (Stomme), Listkod :1, framgår vilken polisiär och administrativ personal som är krigsplacerad vid polismyndigheten. Planen visar fördelningen på ortsnr och arbetsenheter m m i fred. I de flesta fall torde befattningshavare som är krigsplacerade vid egen polismyndighet bibehålla sina fredstida befattningar i krigsorganisationen. Polismyndighetens bemanningsförteckning (rapp 300) samt inrapporterade försvarsuppgifter (FOU) ligger därför till grund för krigsplaceringsplanen. Planen är upprättad så att den även kan utnyttjas som kvittenslista vid utlämnande av försvarsutrustning.

Av Sammanställning av ej krigsplacerad personal Listkod :2, framgår vilka som inte är inrapporterade med krigsplaceringskod. Insortering sker under uppgift saknas. Denna kategori får tas i anspråk i en beredskapssituation.

Av Sammanställning av avgångar från pd Listkod :2, framgår vilka som är krigsplacerade inom andra totalförsvarsmyndigheter eller som av andra skäl inte disponeras av polismyndighet efter krigsorganisering.

KRIGSPACERINGSUPPGIFTER (rapp 340) är avsedd att användas som hjälpmedel vid revidering av beredskapsplanläggningen.

10.5 Krigsplaceringsbesked

All krigsplacerad personal vid polismyndigheten måste känna till sin inställelseplats vid mobilisering eller krigsorganisering.

I krigsplaceringsbesked anges som inställelseplats den plats (mobplats) där försvarsutrustningen avses att lämnas ut.

Blanketten krigsplaceringsbesked (gult) RPS Säk 138.2 rekvireras från rikspolisstyrelsens försvarsenhet.

10.6 Inrapportering av försvarsuppgifter (FOU)

Vid inrapportering används blanketterna Försvarsuppgifter FOU RPS 730.14 samt Följesedel RPS 730.10.

Ansvarig för inrapportering är lokal polismyndighet.
Rapporter sänds till: Rikspolisstyrelsen, Försvarsenheten,
Box 8304, 104 20 STOCKHOLM.

10.7 Sekretess

FOU-blankett(er), som endast innehåller personnummer och uppgifter om krigsplacering m m i kodform, behandlas som öppen handling. Utdatalistorna bör behandlas som hemliga handlingar (2 kap 2 § sekretesslagen).

10.8 Fördelnings- och tidplan

Till samtliga polismyndigheter utsänder rikspolisstyrelsen årligen i november (inför revideringen) 1 ex av listtyp Krigsplaceringsuppgifter (rapp 340) samt 1 ex av listtyp Krigsplaceringsplan (stomme).

Efter verkställd revidering och inrapportering utsänds årligen i februari 1 ex av Krigsplaceringsuppgifter (rapp 340) samt 5 ex av Krigsplaceringsplan (stomme) varav 1 ex - efter polismyndighetens granskning/komplettering - översänds till lpc/lpme.

Samtliga länsstyrelser (lpc/lpme) erhåller för kännedom 1 ex av vardera listtypen.

10.9 Ifyllande av FOU-blankett

Polisiär- och administrativ personal redovisas på skilda FOU-blanketter, bilaga A. På blanketten anges Pol pers resp Adm pers. Exempel på ifyllande av FOU-blankett, bilaga A 1. En följesedel bifogas, bilaga B.

Förutom personnummer ifylls försvarsuppgifter enligt följande:

401 Krigsplacering

Anges med kod enligt särskild kodförteckning - bilaga C.

402 Uppskov

Anges med J (ja) eller N (nej) om personen medgivits uppskov eller ej. Rapport insänds endast för manliga anställda i åldern 18 - 47 år och för fast anställda vid försvarsmakten oberoende av ålder.

Av datatekniska skäl måste den som av någon anledning fått hel befrielse från försvarsmakten (18 - 47 år) inrapporteras

med uppskov beviljat, J. Befattningshavare i värnpliktsåldern som erhållit disp ÖT (disponeras av övrigt totalförsvaret) inrapporteras även med J.

403 Militär status

Anges enligt kodförteckning, bilaga D, (ej obligatorisk uppgift).

404 Truppresteringsmyndighet

Anges enligt kodförteckning, bilaga E, (ej obligatorisk uppgift).

Särskild avgångsrapportering behövs ej. Vid flyttning till annan polismyndighet kommer vederbörande på den mottagande myndighetens datalista att markeras med uppgift saknas. Beredningsplanläggaren vid den mottagande polismyndigheten inrapporterar aktuella försvarsuppgifter.

Personal som inte är eller avses bli ianspråktagen för krigsplacering vare sig inom polisväsendet eller inom någon annan del av totalförsvaret behöver inte rapporteras. I datalistorna markeras vederbörande med uppgift saknas.

Enligt AMS föreskrifter (AMS FS 1986:12) och allmänna råd för personalplanläggning och uppskovshantering avseende uppskovsgrupp 1 - 4 anges att vårdnadsansvar inte ska påverka personalplanläggningen. Kommunen har vid utrymning etc ansvar för omsorg om barn, åldringar m fl. Personer som normalt har vårdnadsansvar bör således kunna fullgöra sina uppgifter enligt personalplanen.

Rapportering av personal för vilken hinder för krigsplacering föreligger kan ske med kod enligt bilaga C i FOU-blankettens fält 401. Övriga fält ifylls ej. Exempel på hinder - polisman som länsstyrelsen befriat från försvarsplikt med stöd av KK (1985:262) angående tillämpning av lagen den 17 december 1943 (nr 881) om polisens ställning under krig.

Ändras krigsplaceringskoden för befattningshavare i värnpliktsåldern är det angeläget att även tidigare inrapporterade uppgifter angående uppskov etc ånyo rapporteras på FOU-blanketten.

10.10 Förstöring

Efter varje ny tilldelning av datalistor bör föregående omgång förstöras genom respektive innehavares försorg.

11 kap Samband och signalskydd (F)

Föreskrifter

11.1 Behov av telefonabonnemang för polismyndighetens telefonförbindelser skall anmälas till länsstyrelsen och intas i krigsabbonnmentplan.

11.2 För att förhindra eller försvåra obehörig avlyssning och signalspaning skall signalskyddsåtgärder vidtas. All personal som utnyttjar, betjänar eller på annat sätt har hand om sambandsmedel skall ha erforderliga kunskaper om signalskydd.

Allmänna råd

11.3 Sambandsresurser

I huvudsak disponeras samma sambandsresurser som i fred: Polisens datanät, telefon, telex, telefax, radio, post och/eller bud.

Televerkets allmänna nät utgör stommen i totalförsvarets sambandsresurser.

I de fall polismyndigheten beslutat att med egna medel bekosta sambandsinstallationer i reservlokaler bör man gå tillväga på följande sätt:

- Polismyndigheten beställer hos televerket teleabonnemang (telefon, telex, telefax) med angivande av var (rum, plats) och hur (jack, kopplingsplint m m) abonnemangen skall anslutas.

- Polismyndigheten begär hos länsstyrelsen dispositionsrätt på befintliga abonnemang. Detta görs så snart uttagningsbeslut eller medgivande meddelats att lokal/fastighet reserverats för myndighetens räkning.

Beställning av teleabonnemang medför både installationskostnad och årlig abonnemangsavgift. Dessa kostnader svarar polismyndigheten för.

För installationer i fred i reservlokaler fordras ägarens (nyttjanderättsinnehavarens) medgivande.

Förvaringsplats för teleanordningar antecknas på mobkort.

Vid överbelastning av telenätet under krig kan vissa teleabonnemang komma att stängas av. För att säkerställa polisens teleföbindelser bör därför behovet av teleabonnemang anmälas till länsstyrelsens försvarsenhet för att intas i krigsabonmentplan.

11.4 Gruppering i krig

Myndigheters/motsv grupperingsplatser och teleadresser framgår av freds- och krigstelekataloger (KTK). Krigstelekataloger tillhandahålls av länsstyrelsen.

11.5 Sambandsmöjligheter

I sambandsplanen bör polismyndighetens totala sambandsmöjligheter förtecknas i en sambandstabla. Aktuella telefonnummer, telexnummer, telefaxnummer samt radiofrekvenser och anropssignaler förs in i sambandsplanen.

Möjligheterna att utnyttja andra myndigheters sambandsresurser (ex: samgrupperade åklagar- och kronofogdemyndigheter m fl) bör beaktas.

Prioriterade abonnemang och förbindelser redovisas i planen. Detsamma gäller kontaktpersoner vid televerket.

Sambandsmöjligheterna från eventuell reservgrupperingsplats förtecknas på samma sätt som för den ordinarie uppehållsplatsen. Tillkommande utrustning samt abonnemang bör särskilt uppmärksammas.

En förteckning över de vanligaste samverkansmyndigheternas

teleadresser upprättas. Dessa uppgifter kan erhållas från respektive myndigheter och ur telefonkatalogen. Vissa uppgifter kan erhållas endast ur krigstelekatalogen (KTK).

Följande telefonnummer till egen personal m m bör finnas antecknade i sambandsplanen: polischefer, avdelningschefer, vakthavande befäl, beredskapsplanläggaren, lokalvaktområde samt skyddsrum. I förekommande fall antecknas även nummer till personsökare.

11.6 Upprättande av signalskyddsplan

Planen för signalskydd upprättas med ledning av rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd för signalskyddstjänsten inom polisväsendet (FA SIGN SKYDD POLIS).

Sambands- och signalskyddsplanen inarbetas som en delplan i beredskapsverket.

12 kap Skyddsplan A B C (G)

Allmänna råd

12.1 Det kan inte uteslutas att ABC-stridsmedel kan komma att användas vid ett angrepp mot Sverige, eller som effekter av krigshandlingar i vår omvärld.

Totalförsvarets chefsnämnd (TCN) har därför på uppdrag av regeringen utarbetat en gemensam grundsyn för ABC-skyddet för de civila delarna av totalförsvaret. Denna grundsyn har tjänat som utgångspunkt för utarbetandet av en funktionsplan ABC för funktionen ordning och säkerhet. Målsättningen för ABC-skyddet är att vår skyddsförmåga skall avhålla en angripare från användning av ABC-stridsmedel samt att funktionen skall kunna lösa sina arbetsuppgifter även om sådana stridsmedel sätts in. Funktionsansvariga myndigheter skall arbeta för att förbättra skyddet mot ABC-stridsmedel. Upprättandet av lokala ABC-skyddsplaner är ett led i dessa åtgärder att förbättra skyddet.

ABC-utbildning ingår för krigsplacerade polismän i försvarsutbildningen. Även administrativ personal bör ges möjlighet delta i skyddsutbildningsmomentet.

Den lokala ABC-skyddsplanen bör innehålla:

* Tillgång till skyddsrum - skiss över skyddsrummet, storlek och kapacitet, ansvarig huvudman för skyddsrummet, filter och filterkapacitet, ingångar, utmärkning, vägar till skyddsrummen, belägenhet, reservelkraft m m.

* Tillgång till skyddsutrustning - skyddsutrustning 01 ingår i försvarsutrustningen, folkskyddsmasker till administrativ personal, förvaring av klorkalk, förrådsställning, hur och var utrustningen skall hämtas, distribueras m m.

* Uppgifter om förvaring av autoinjektioner - nervgasmotmedel, hämtning och distribuering.

* Uppgifter om förvarning, larm, indikering, sanering och rapportering - samverkan med kommuner, lokalradio m fl

myndigheter, samverkan med kommunal räddningstjänst och civilförsvarsstab vad avser rapportering till civilförsvarsstaben.

* Rapporteringsvägar till bl a civilförsvarsstab, militära myndigheter - samverkan kommuner och lokala militärförband.

* Sambandsmöjligheter från skyddsrum - telefon - och/eller radiosamband för att tillfälligt leda polisverksamhet.

* Samverkansvägar och befattningshavare - skyddsingenjör, brandförmän, skyddsofficerare, civila och militära myndigheter.

13 kap Undanförsel, förstöring m m

Föreskrifter

13.1 Undanförsel och förstöring av polismyndighetens hemliga handlingar och hemlig materiel skall förberedas i fred.

Med hemlig handling och materiel jämställs i dessa hänseenden bl a:

- vapen, ammunition m m
- personalförteckning
- register över vapeninnehavare
- utlänningsregister
- passregister
- uppgifter om försäljare av vapen och ammunition samt spräng- och tändmedel samt
- andra handlingar eller annan materiel m m, som kan vara av intresse för en angripare.

13.2 Om undanförsel av hemliga handlingar (materiel) inte kan genomföras skall den förstöras efter beslut av polischefen.

13.3 Materiel- packnings- och flyttningsplan (H)

Allmänna råd

Av materiel- och packningsplanen bör framgå vilken materiel som måste medföras vid eventuell flyttning till särskild krigsuppehållsplats eller vid utrymning och hur materielen bör utmärkas och packas. Planen bör dessutom utvisa hur flyttningen är planerad att genomföras, vilka fordon som disponeras och vem som utsetts att samordna flyttningen.

Hemliga handlingar och hemlig materiel får icke falla i en angripares hand. Detsamma gäller annan materiel som kan vara till nytta för angriparen. Det kan vara fråga om personalregister, vapenregister, utlänningsregister, passregister, passformulär, stämplor, arkivalier, uppgifter om vapenhandlare, innehavare av sprängämnen m m.

Materiel- packnings- och flyttningsplanen utvisar hur flyttning skall genomföras. Av denna bör framgå vilka fordon som disponeras och vem som utsetts att samordna flyttningen.

Vid planläggning och genomförande av undanförsel och förstöring

skall även hänsyn tas till såväl forskningsvärde som rättsvärdssynpunkter.

Förberedelser (H 2)

Märkning av pärm, materiel m m som skall undanföras eller förstöras. Märkning bör ske t ex med färgad tejp enligt nedan:

Färg (er) Grundbetydelse Anm

Grön Öppen (Ö)

Enkel röd Hemlig (H) Undanförs eller (en röd remsa) förstörs vid flyttning eller vid risk för ockupation.

Dubbel röd Kvalificerat hemlig (KH) Som ovan (två röda remsor)

Grön/blå Arkivalie, som så långt -
Röd/blå som möjligt skall bevaras
Dubbel röd/blå

När en pärm används i den dagliga verksamheten bör den således redan vara försedd med antingen grön eller röd märkning. När pärmens innehåll överförs till arkivet kompletteras den gröna eller röda märkningen i förekommande fall med en blå märkning.

Den som utses till ansvarig för polismyndighetens materiel som skall undanföras eller förstöras antecknas i mob- och krigsorganisationsplanen (mobkortet) jämte den personal som skall medverka.

Av planen undanförel och förstöring bör framgå:

- var erforderligt emballage förvaras eller anskaffas
- vilka transportmedel som behövs
- vart undanförel skall ske
- var och hur förstöring lämpligen kan ske. Därvid bör reservalternativ beaktas

Behovet av emballage beräknas överslagsvis. Hopfällbara flyttkartonger anskaffas om möjligt i fred. När behov av transportmedel uppkommer beställs dessa, i första hand hos åkeriföretag på orten och i andra hand hos vägtrafikombudet.

Undanförel bör ske till utrymmen i närliggande polisdistrikt. Om undanförel ej är möjlig måste materielen förstöras. Beslut härom fattas av polischefen.

Dessa föreskrifter och allmänna råd träder i kraft två veckor efter den dag de enligt uppgift på dem utkommit från trycket i rikspolisstyrelsens författningssamling. De ersätter RPS FS 1985:2 och Provisoriska föreskrifter och allmänna

råd för polisens försvarsplanläggning på lokal nivå,
(Prov FA PF LOK)

RIKSPOLISSTYRELSEN

ULF KARLSSON

Åke Engström
(Försvarenheten)

50